

LEPIDLO č. 1

Školský časopis ZŠ Školská 11 v Slovenskom Grobe. Školský rok 2019/2020

ČO SI MÔŽEME PREČÍTAŤ V PRVOM ČÍSLE?

Pomáhali sme opusteným zvieratkám.

Pamätáme na to, že október je mesiacom úcty k starším.

Navštívili sme zaujímavé miesta.

Halloween...

Sme šikovní a neustále tvoríme.

ZBIERKA PRE PSÍKOV

4. októbra si už tradične pripomíname Deň zvierat. Pri tejto príležitosti sa na našej škole realizovala zbierka pre psíkov v útulku.

A ako vnímali túto zbierku a tento deň naši žiaci?

DEŇ ZVIERAT

4. októbra sa konal Deň zvierat. Naša škola si pripravila darček pre psíkov a mačičky z útulku. Deti mohli priniesť rôzne granule, hračky, deky. Veľmi ma tento skutok potešil. Do tejto akcie som sa zapojila aj ja. Myslím si, že keď si ide niekto zaobstaráť psíka či mačičku, oplatí sa si ich skôr adoptovať. Všetci majú zo zvierat z útulku predsudky a boja sa, že budú špinavé alebo choré. Môžem vás uistiť, že v tejto dobe sa o krásu a zdravotný stav starajú dobre. Ale podporiť ich nejakými dekami na zimu či chutnými pamlskami nie je na škodu. Dúfam, že nabudúce sa zapojíme všetci a zvieratkám dáme druhú šancu. Nezaslúžia si ostať v útulkoch.

Tamara Csáderová, 7. ročník

Je mi ľúto, že niektoré zvieratká nemajú domov. Musia žiť v útulku. Som rada, že aspoň nejaké deti prispeli napr. granulkami, dekami, pelieškami... Veľa ľudí má rado zvieratká, takže si ich berú aj z útulkov. Je to miesto, ktoré je smutné, ale aj veselé.

Nikola Frťalová, 5. B

Veľmi sa mi táto zbierka páčila, pretože mala zmysel a na deti dobrý vplyv, lebo vedia, že majú pomáhať zvieratám. Je to úžasný nápad. Tie zvieratká v útulku sa teraz musia mať dobre, lebo jeden spolužiak dal do toho všetko. Veľmi veľa toho nakúpil. Aj ostatní veľa toho kúpili. A som rada, že sa zapojila skoro celá trieda. A sme všetci radi, že sme pomohli.

Viktória Markovičová, 6. B

ÚTULOK ZVIERAT

V útulku zvierat som bola po prvýkrát. Dostala som sa tam vďaka tomu, že som priniesla pre psíkov najviac granúl z triedy. Bola som veľmi prekvapená, že až toľko zvierat je opustených a nemá svojho majiteľa. Tento útulok môže fungovať len preto, lebo žiaci škôl tam nosia potravu pre zvieratá. Pomáhať zvieratám je veľmi dobré, avšak, čo ma veľmi prekvapilo bolo to, v akých priestoroch tieto zvieratká žijú. Približne sedemdesiat zvierat – psov a mačiek bolo zatvorených v jednej miestnosti, čo podľa mňa, pre život zvierat vôbec nie je vhodné.

Vanesa Hambeis, 6. A

Prečo som dal zvieratkám tak veľa vecí? Pretože kto iný im pomôže, keď nie my. Predstava tých smutných očičiek mi trhá srdce. A tak im pomôžem aspoň takto. A tie peniaze som minul aspoň na dobrú vec. Ďakujem škole, že urobila takúto zbierku. Útulky, keď nemajú dosť potravín pre všetky zvieratá, tak niektoré musia dať preč. A tomuto som sa snažil predísť. Preto som kúpil toho tak veľa. A nie preto, že by som sa chcel vyvyšovať pred spolužiakmi, že som doniesol najviac. Nie, preto nie. Urobil som jeden veľký dobrý skutok. A to sa cení. Veci sa oceňujú nie podľa veľkosti, ale podľa toho, koľko je v nich lásky!

Lumír Gašparovič, 6. B

POMOC PSÍKOM

Myslím si, že každé zviera by si svoj život malo prežiť pekne a milovane. Vďaka niektorým ľuďom si iní uvedomili, že je dobré, keď nie sú chamtiví, ale šíria lásku k zvieratám. Je super, že ľudia vedia pomôcť. Naša škola sa do tohto projektu zapojila taktiež. A deti z nej priniesli veľmi veľa vecí, napr. granule, hračky, hygienické vrecká. A preto hovorím, čím viac lásky, tým viac domovov. Dúfam, že o desať rokov bude viac šťastných zvierat ako týraných.

Kristína Csenteová, 6. B

Pomáhajme zvieratkám, ktoré sa stratili a nenašiel sa im majiteľ. Aj preto naša škola zorganizovala na Svetový deň zvierat zbierku vecí pre psíkov a mačičky. Našlo sa veľa detí, ktoré chceli pomôcť. Niektorí ľudia kúpia deťom na Vianoce psíka alebo mačičku a tie skončia na ulici, lebo deti zistia, že zvieratko nie je hračka, že sa o ne treba starať.

Naša škola si zaslúži veľký potlesk, že deti a pani učiteľky aspoň niečo doniesli. Pomáhajte! Nemusíte sa len zúčastniť, keď je Svetový deň zvierat, ale pomáhajte po celý rok. Choďte ich vyvenčiť, alebo im prineste do útulku balík granúl.

Každý psík sa Vám poďakuje štekotom alebo láskou, keď ich vyvenčíte. Vždy im pomáhajme, okolo nás sa svet netočí. Psíky a mačičky z útulku chcú mať taký život, ako majú psíky, ktoré majú majiteľov, tiež chcú zažiť teplo domova, lásku a ten pocit, že on je pán v celom dome alebo byte.

Dúfajme, že v budúcnosti bude mať každý psík a mačička domov. A ešte raz veľké ďakujem, že sme sa mohli zúčastniť a pomôcť opusteným zvieratkám, ktoré nemajú majiteľa.

Eliška Galovičová, 6. B

OKTÓBER – MESIAC ÚCTY K STARŠÍM

Keďže október je považovaný za Mesiac úcty k starším, naši deviataci a ôsmaci sa spolu s paniami učiteľkami Kohútovou a Kočišovou rozhodli navštíviť Domov seniorov v Čiernej Vode. Všetci si prichystali malé darčeky v podobe kvetov a anjelov z papiera a L. Havierniková a P. Vaňková si prichystali hudobné predstavenie. V atmosfére sa vznášala zmes radosti a pochopenia. Radi by sme vám pripomenuli, že starších ľudí netreba podceňovať, pretože sú to veľmi múdri a aj vzdelaní ľudia, a my sa máme od nich ešte čo učiť.

A. Gulášová a K. Pokorná, 9. ročník

Už dlhé roky považujeme október za Mesiac úcty k starším. Našich starých rodičov a celkovo starších ľudí by sme si mali vážiť vždy, a nielen v októbri. Aj také obyčajné slová ako: prosím, ďakujem, mám ťa rád/rada ..., dokážu ľuďom vyčariť úsmev na tvári, a dokonca pohladit' ich dušu. Koľkokrát starší ľudia urobia radosť nám. Tak prečo raz neurobiť radosť im? Skúsme raz nemyslieť len na seba, ale aj na iných. Aj malá pohľadnica, obrázok urobený ručne urobí na 100% radosť, tak poďme na to!

Sofia Cabadajová, 6. B

Zo školy sme sa išli s pani učiteľkou pozrieť do Domova seniorov. Niesli sme im aj dary, ktoré sme im vyrobili. Po príchode do domova dôchodcov nás privítala zástupkyňa riaditeľky, ktorá nás sprevádzala počas našej návštevy. S obyvateľmi Domova seniorov sme sa stretli v spoločenskej miestnosti a odovzdali sme im naše dary, ktoré sme vlastnoručne vyrobili, potom sme sa ich opýtali, ako sa majú a podobne.

Moje pocity zo stretnutia s takýmito staršími ľuďmi boli zmiešané a zdalo sa mi, že väčšina z nich bola smutná. Pravdepodobne preto, že im chýbala rodina, s ktorou predtým žili. Ja by som nechcela, aby moji rodičia boli smutní, a preto by som ich na takéto miesto nedala.

Rebeca Matúšová, 8. ročník

EXKURZIA VALASKÁ BELÁ A ČIČMANY

K zaujímavým turistickým atrakciám Valaskej Belej, obce s dlhou sklárskou tradíciou, patrí unikátny sklársky skanzen s dielňou. Návštevník tu na vlastné oči môže vidieť originálnu sklársku pec so sklovinou rozžeravenou na 1 150°C, majiteľ dielne ukazuje, ako sa sklo tvaruje a fúka na sklárskej píšťale, ako sa prifarbuje a zdobí. Okrem procesu výroby skla možno v skanzene obdivovať aj výsledky tohto procesu – umelecké sklárske výrobky. Tieto výrobky skanzen nielen vystavuje, ale i predáva.

Moje dojmy z výletu sú výborné. Pán v sklárskom skanzene bol veľmi milý. Bolo to veľmi zaujímavé, niečo iné, som rád, že sme si tam mohli kúpiť aj sklárske výrobky.

V Čičmanoch to bolo tiež veľmi zaujímavé a poučné. Taktiež sa tam dali kúpiť pekné suveníry. A máme aspoň spomienku na super výlet. Som rád, že som sa mohol aj ja zúčastniť takéhoto výletu.

Lumír Gašparovič, 6. B

Exkurzia sa mi veľmi páčila. Prostredie bolo krásne, útulné. Bola som veľmi prekvapená z toho, ako sa vyrába sklo. V sklárskom skanzene sa mi páčilo to, aké krásne veci sa dajú vyrobiť zo skla. Najviac ma upútali tieto výrobky: labuť, korytnačka. Dozvedeli sme sa, pri akej teplote sa taví sklo a ďalšia podobné zaujímavosti. Najviac z celého výletu sa mi páčili Čičmany, ľudové kresby a ornamenty. Ľudia si na nich dali veľmi záležať. Veľmi sa mi páčili tieto čičmianske vzory i krásne prostredie. Za takýto krásny výlet by som sa chcela poďakovať pani učiteľkám.

Zuzana Grešková, 7. ročník

LITERÁRNA EXKURZIA V MODRE

Koncom októbra sme navštívili so žiakmi 8. a 9. ročníka Múzeum Ľudovíta Štúra v Modre, aby si upevnili a doplnili vedomosti o jednej z najvýznamnejších postáv našej histórie. Súčasťou exkurzie bola tiež prehliadka izby, v ktorej prežil Ľudovít Štúr posledné dni svojho života.

ČO SA NÁM PÁČILO NA VÝLETE V PEZINKU A V MODRE?

MODRA

V Modre sme dostali pracovné listy, do ktorých sme vpisovali informácie, ktoré nám pani inštruktorka hovorila. Páčilo sa nám, že nám ukázala aj veci o Štúrovi, napr. jeho vlasy, básne, kde býval, s kým žil... Mohli sme si zakúpiť aj magnetku so Štúrom.

PEZINOK

V Pezinku bolo veľa zaujímavých informácií o histórii, ktoré sme ani netušili. Veľmi dobre nám to hovorila pani inštruktorka. Keď sme sa opýtali na akúkoľvek otázku, vždy nám vedela odpovedať. Páčil sa nám aj rodostrom, ktorý bol vlastne vpísaný na zemi (v podlahe). Bolo to veľmi zaujímavé.

Nikola Zgalinovičová, Vanesa Richtáriková, 8. ročník

HALLOWEEN

Halloween je v poslednej dobe nielen americký, ale aj celosvetový sviatok. U nás máme dušičky – Sviatok všetkých svätých. Môj názor je taký, že by sme mali oslavovať naše národné sviatky. Ako som povedala, Halloween je už skoro celosvetový sviatok. Takže sa asi nevyhneme halloweenskej výzdobe, strašidelným kostýmom, hororovým filmom. Nehovorím, že by sme teraz mali sedieť doma a slovo „Halloween“ ani nevysloviť. Sama nie som dokonalá a určite mám pred domom menšiu výzdobu, alebo si oblečiem kostým. Ale skôr by sme mali ísť zapáliť sviečku tým, ktorí tu už s nami nie sú. Treba si uvedomiť, že aj keď Halloween je aj u nás na Slovensku veľmi známy, tak by sme mali uznávať hlavne tie naše sviatky.

Tamara Csáderová, 7. ročník

VLASTNÁ TVORBA NA ZÁVER – PRÍBEH

HRDINA

Každé dieťa raz túžilo byť hrdinom. Zachraňovať životy iných, mať super schopnosti, bojovať proti zloduchom alebo vedieť lietať. Na výber je toho veľa, ale čo naozaj znamená byť hrdina? Hrdina je ten človek, ktorý dokáže človeka utešiť, povzbudiť a pomôcť mu pozrieť sa na svet druhou stranou. Hrdina môžeš byť aj ty. Stačí, aby si sa viedol svojím srdcom a pomáhal druhým. Teraz vám poviem príbeh, a potom všetko pochopíte.

Kde bolo, tam bolo, narodilo sa dieťa. Vyrastalo ako všetky deti na svete, ale... bolo iné. Bolo niečím zvláštne. Deti sa mu vysmievali za jeho výzor, obliekanie sa a šikanovali ho. Nikto sa s ním nebavil. Rodičia sa teda rozhodli dať ho na inú školu. Dieťa sa bálo tam ísť. Bálo sa, že by ho aj oni šikanovali, tak sa rozhodlo zamaskovať. Pýtate sa ako? Dalo si masku na tvár a išlo tak do školy. Nikto si ho veľmi nevšimával, teda aspoň on si to myslel. Nebol z veľmi bohatej rodiny a častokrát nemal ani desiatu, ktorú si všetci vychutnávali. Nechcel, aby sa mu za to smiali, tak vždy počas desiatovej prestávky odišiel na WC, a tam zostal celý čas. No raz, keď sa vrátil a chystal sa svoj obedár vložiť do tašky, niečo v ňom zahrkalo. Pomaly otvoril obedár a nestačil sa diviť, čo v ňom našiel. Bola tam kopa zeleniny, ovocia a samých dobrôt. Keď sa pozrel okolo seba, tak každé dieťa malo niečo z toho, čo on mal v obedárik. Na druhý deň si pre neho trieda pripravila ešte jedno malé prekvapenie. Keď vošiel do triedy, uvidel, ako všetci mali na sebe masky. Jeho srdce začalo búšiť a slzy mu tiekli po celej tvári. Dal si dole masku a všetci ho objali. Zistil, že tieto deti ho mali rady takého, aký v skutočnosti bol. Nemusel sa pred nimi pretvarovať a skrývať sa. Bez nich by ešte doteraz nosil masku a nebol by tam, kde teraz je. Teraz má rodinu, deti a šťastný koniec.

Tieto deti sa stali hrdinami, lebo pomohli dieťaťu, ktoré sa bálo a bolo šikanované. Nebrali ohľad na to, či je pekné alebo bohaté, brali ohľad na to, či má dobré srdce. No a takto milé deti by ste sa mali správať aj vy. Nesúďte človeka podľa toho, ako vyzerá, alebo ako sa oblieka, ale aké má dobré SRDCE, lebo to ti nedajú pekné šaty.

NEŠIKANUJTE druhých.

Tamara Csáderová, 7. ročník

REDAKČNÁ RADA

VŠETCI PRISPIEVATELIA ☺

ILUSTRÁCIE: Sofia Baginová, Lumír Gašparovič, Zuzana Grešková, Vanesa Hambeis, Sofia Libičová

